

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 22 juni 2007 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./ Deutsche Internet Versicherung AG

(Zaak C-298/07)

(2007/C 223/03)

Procestaal: Duits

- 2) a) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend is: moet de dienstverlener op grond van artikel 5, lid 1, sub c, van de richtlijn, naast het opgeven van een elektronischepostadres, vóór de sluiting van een overeenkomst met een afnemer van de dienst een tweede communicatiemethode mogelijk maken?
- b) Zo ja, volstaat dan als tweede communicatiemethode dat de dienstverlener een elektronisch aanvraagformulier ter beschikking stelt, waarmee de afnemer zich via het internet tot de dienstverlener kan wenden, en dat de aanvraag van de afnemer door de dienstverlener per email wordt beantwoord?

(¹) PB L 178, blz. 1.

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Verwerende partij: deutsche internet versicherung AG

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk) op 26 juni 2007 — PAGO International GmbH/Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

(Zaak C-301/07)

(2007/C 223/04)

Procestaal: Duits

Prejudiciële vragen

- 1) Is een dienstverlener op grond van artikel 5, lid 1, sub c, van Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel (¹), verplicht om vóór de sluiting van een overeenkomst met een afnemer van de dienst een telefoonnummer op te geven om snel contact en een rechtstreekse en effectieve communicatie mogelijk te maken?

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PAGO International GmbH

Verwerende partij: Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

Prejudiciële vragen

- 1) Wordt een gemeenschapsmerk in de gehele Gemeenschap beschermd als „bekend merk” in de zin van artikel 9, lid 1, sub c, van verordening nr. 94/40/EG van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (GMV) ⁽¹⁾, wanneer het slechts in één lidstaat „bekend” is?
- 2) Indien vraag 1 ontkennend wordt beantwoord: is een slechts in één lidstaat „bekend” merk in deze lidstaat krachtens artikel 9, lid 1, sub c, GMV beschermd, zodat een tot deze lidstaat beperkt verbod kan worden uitgevaardigd?

⁽¹⁾ PB L 11, blz. 1.

EER-overeenkomst (Zaak COMP/E-1/36.212 — Zelfkopiërend papier) ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover zij voor rekwirante bezwarend is;

subsidiair, de in artikel 3 van de beschikking aan rekwirante opgelegde geldboete te verminderen;

— meer subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor afdoening in overeenstemming met de rechtsopvatting van het Hof;

— in ieder geval de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedures voor het Gerecht en het Hof.

Hogere voorziening ingesteld op 12 juli 2007 door Papierfabrik August Koehler AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 26 april 2007 in zaak T-109/02, (Bolloré/Commissie), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton/Commissie), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/Commissie), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler/Commissie), T-126/02 (M-real Zanders/Commissie), T-128/02 (Papeteries Mougéot/Commissie), T-129/02 (Torraspapel/Commissie), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles/Commissie) en T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga/Commissie)

(Zaak C-322/07 P)

(2007/C 223/05)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Papierfabrik August Koehler AG (vertegenwoordigers: I. Brinker, S. Hirsbrunner, Rechtsanwältin, J. Schwarze, Universitätsprofessor)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 26 april 2007 (in zaak T-125/02) te vernietigen voor zover het voor rekwirante bezwarend is;
- beschikking 2004/337/EG van de Commissie van 20 december 2001 betreffende een procedure overeenkomstig artikel 81 van het EG-Verdrag en artikel 53 van de

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar hogere voorziening voert rekwirante de volgende middelen aan: de redenering van het Gerecht met betrekking tot de berekening van de geldboete is in strijd met het beginsel van gelijke behandeling en het evenredigheidsbeginsel. Rekwirante stelt in zoverre een schending van het materiële gemeenschapsrecht. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door ervan uit te gaan dat het geen rol speelt dat rekwirante een familieonderneming is en anders dan de andere ondernemingen geen rechtstreekse toegang tot de kapitaalmarkt heeft. In plaats daarvan heeft het Gerecht er ten onrechte op gewezen dat een onderneming zich niet ten eigen voordele kan beroepen op onrechtmatig gedrag waarvan anderen hebben kunnen profiteren. Op dit argument heeft rekwirante echter geenszins een beroep gedaan. Het Gerecht heeft de structurele verschillen tussen rekwirante en de andere ondernemingen die een inbreuk wordt verweten, niet naar waarde geschat. Daarmee heeft het Gerecht het beginsel van gelijke behandeling en het evenredigheidsbeginsel geschonden.

Het Gerecht is er bovendien ten onrechte van uitgegaan dat rekwirante in de periode vóór oktober 1993 aan de inbreuk heeft deelgenomen. In dit verband heeft het onvoldoende bewijsmiddelen aangevoerd, deze op tegenstrijdige wijze beoordeeld en bovendien verkeerd weergegeven, in strijd met het vermoeden van onschuld gehandeld en de rechten van de verdediging van rekwirante geschonden. Rekwirante stelt in zoverre een procedurefout. De redenering waarop het Gerecht baseert dat de officiële bijeenkomsten van de vereniging AEMCP in de periode tussen januari 1992 en september 1993 als kader voor prijsafspraken op Europees niveau hebben gediend, is ontoereikend en innerlijk tegenstrijdig. Het Gerecht heeft voorts blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door ervan uit te gaan dat rekwirante heeft deelgenomen aan onofficiële bijeenkomsten waar prijzen op nationaal niveau zijn besproken.

⁽¹⁾ PB L 115 van 21.4.2004, blz. 1.